

Asia C-492/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

3.8.2023

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Curtea de Apel Cluj (Romania)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

15.6.2023

Valittaja:

X

Vastapuolet:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Pääasian kohde

Valitus, jossa vaaditaan Tribunalul Specializat Clujin (Clujin erityistuomioistuin, Romania) yksityisoikeudellisen ratkaisun kumoamista asiassa, jossa asianosaisina ovat valittajan vastapuolina olevat Russmedia Digital SRL ja Inform Media Press SRL sekä valittajana oleva X. Asia koskee vahingonkorvauskannetta henkisestä kärsimyksestä, jonka väitetään aiheutuneen henkilötietoja sisältävien mainosten julkaisemisesta eri verkkosivustoilla.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

SEUT 267 artiklan 3 kohdan perusteella pyydetään tulkitsemaan direktiivin 2000/31 12–15 artiklaa ja asetuksen 2016/679 2 artiklan 4 kohtaa, 4 artiklan 7 ja 11 kohtaa, 5 artiklan 1 kohdan b ja f alakohtaa, 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä 7, 24 ja 25 artiklaa

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sovelletaanko direktiivin 2000/31/EY 12–14 artiklaa myös säilytyspalveluina (hosting) tarjottavien tietopalvelujen tarjoajaan, joka tarjoaa verkkosivuston, jolla voidaan julkaista mainoksia maksutta tai maksua vastaan, ja joka väittää, että sen rooli mainosten lähettämisessä käyttäjille on puhtaasti tekninen (alustan tarjoaminen), ja joka sivuston käyttöehdoissaan ilmoittaa, että se ei vaadi omistusoikeutta tarjottuun tai julkaistuun, ladattuun tai toimitettuun aineistoon mutta että sillä on kuitenkin oikeus käyttää aineistoa, mukaan lukien sen kopiointi, jakelu, siirto, julkaiseminen, jäljentäminen, muokkaaminen, kääntäminen, luovuttaminen yhteistyökumppaneille ja poistaminen milloin tahansa, myös ilman perusteluja?

2) Kun tulkitaan 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 2 artiklan 4 kohtaa, 4 artiklan 7 ja 11 kohtaa, 5 artiklan 1 kohdan f alakohtaa, 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 7, 24 ja 25 artiklaa sekä direktiivin 2000/31/EY 15 artiklaa, onko tällaisella säilytyspalveluina (hosting) tarjottavien tietopalvelujen tarjoajalla, joka on henkilötietojen rekisterinpitäjä, velvollisuus tarkistaa ennen ilmoituksen julkaisemista, ovatko ilmoituksen julkaiseva henkilö ja niiden henkilötietojen haltija, joita ilmoitus koskee, sama henkilö?

3) Kun tulkitaan 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 2 artiklan 4 kohtaa, 4 artiklan 7 ja 11 kohtaa, 5 artiklan 1 kohdan f alakohtaa, 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 7, 24 ja 25 artiklaa sekä direktiivin 2000/31/EY 15 artiklaa, onko tällaisella säilytyspalveluina (hosting) tarjottavien tietopalvelujen tarjoajalla, joka on henkilötietojen rekisterinpitäjä, velvollisuus tarkistaa etukäteen käyttäjien lähettämien mainosten sisältö, jotta se voi poistaa mainokset, jotka ovat mahdollisesti lainvastaisia tai jotka voivat vaikuttaa henkilön yksityis- ja perhe-elämään?

4) Kun tulkitaan 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 5 artiklan 1 kohdan b ja f alakohtaa sekä 24 ja 25 artiklaa ja direktiivin 2000/31/EY 15 artiklaa, onko tällaisella säilytyspalveluina (hosting) tarjottavien tietopalvelujen tarjoajalla, joka on henkilötietojen rekisterinpitäjä, velvollisuus toteuttaa turvatoimia, joilla estetään sen välityksellä lähetettyjen mainosten sisällön kopiointi ja uudelleenjakelu tai rajoitetaan näitä toimintoja?

Unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö, joihin viitataan

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä), 12–15 artikla

Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus), 2 artiklan 4 kohta, 4 artiklan 7 ja 11 kohta, 5 artiklan 1 kohdan b ja f alakohta, 6 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 7, 24 ja 25 artikla

Tuomio 23.3.2010, Google France ja Google (C-236/08-C-238/08, EU:C:2010:159); tuomio 3.10.2019, Glawischnig-Piesczek (C-18/18, EU:C:2019:821); tuomio 8.12.2022 Google (Väitetysti virheellisen sisällön poistaminen hakutulosten luettelosta) (C-460/20, EU:C:2022:962); tuomio 26.4.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto (C-401/19, EU:C:2022:297); tuomio 11.9.2014, Papasavvas (C-291/13, EU:C:2014:2209); tuomio 7.8.2018, SNB-REACT (C-521/17, EU:C:2018:639); tuomio 15.9.2016, Mc Fadden (C-484/14, EU:C:2016:689) ja tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474).

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Sähköisestä kaupankäynnistä 7.6.2002 annettu laki nro 365/2002 (Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic; jäljempänä laki nro 365/2002), jolla direktiivi 2000/31 saatettiin osaksi Romanian oikeusjärjestystä, 11–14 §, jotka ovat osa palveluntarjoajien vastuuta koskevaa IV lukua. Lain 11 §:ssä säädetään yksityisoikeudellisen vastuun, rikosoikeudellisen vastuun ja hallinnollisen vastuun edellytyksistä, jotka koskevat toimitettuja tietoja ja siirrettyjä tietoja. Lain 12 §:ssä käsitellään tarkemmin pelkkää siirtotoimintaa ja todetaan, että palvelun tarjoaja ei ole vastuussa siirretyistä tiedoista, edellyttäen, ettei se ole vaikuttanut siirron alkuunpanemiseen, vastaanottamiseen tai sisältöön. 13 §:ssä säädetään edellytyksistä, joiden täytyessä palvelun tarjoaja ei ole vastuussa siirrettyjen tietojen automaattisesta, tilapäisestä ja lyhytaikaisesta tallentamisesta, ja 14 §:n, jonka otsikko on ”Tiedon pysyvä tallentaminen, säilytys (hosting)”, 1 momentissa todetaan seuraavaa: ”Jos tietoyhteiskunnan palvelun tarjoaminen käsittää palvelun vastaanottajan toimittamien tietojen tallentamisen, kyseisen palvelun tarjoaja ei ole vastuussa vastaanottajan pyynnöstä tallennettujen tietojen osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy: a) palvelun tarjoajalla ei ole tosiasiallista tietoa laittomasta toiminnasta tai tallennettujen tietojen laittomuudesta, eikä hänen tiedossaan vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä ole tosiasioita tai olosuhteita, joiden perusteella vaikuttaa siltä, että kyseinen toiminta tai tieto saattaa loukata kolmannen osapuolen oikeuksia; b) palvelun tarjoaja toimii viipymättä tietojen poistamiseksi tai niihin pääsyn estämiseksi saatuaan tiedon toiminnan tai tietojen laittomuudesta tai tosiasioista tai olosuhteista, joiden perusteella vaikuttaa siltä, että kyseinen toiminta tai tieto saattaa loukata kolmannen osapuolen oikeuksia”.

Sähköisestä kaupankäynnistä annetun lain nro 365/2002 soveltamissäännöt, jotka on hyväksytty hallituksen päätöksellä nro 1.308/2002 (jäljempänä soveltamissäännöt), 11 §:n 1 momentti, jonka mukaan ”lain 12–15 §:ssä tarkoitettuja palveluja tarjoavilla tietoyhteiskunnan palvelun tarjoajilla ei ole

velvoitetta valvoa siirtämiään tai tallentamiaan tietoja eikä velvoitetta pyrkiä aktiivisesti saamaan selville tietoja, jotka viittaavat laittomaan toimintaan tai laittomiin tietoihin kyseisten palveluntarjoajien tarjoamien tietoyhteiskunnan palvelujen alalla.”

Yhteenveto tosiseikoista ja pääasian menettelystä

- 1 Valittaja X nosti kanteen Judecătoria Cluj-Napocassa (Cluj-Napocan ensimmäisen asteen tuomioistuin, Romania) vastapuolena olevaa Russmedia Digital SRL:ää, verkkosivuston www.publi24.ro omistajaa, vastaan. Valittaja väitti, että 1.8.2018 kyseisellä verkkosivustolla julkaistiin ilman hänen suostumustaan tuntemattoman kolmannen osapuolen lähettämä mainos, jonka sisältö oli halventava ja loukkaava. Tarkemmin sanottuna valittaja tarjosi mainoksen mukaan seksipalveluja, ja mainos sisälsi valittajan valokuvia, joita käytettiin ilman hänen suostumustaan, sekä hänen puhelinnumerosa. Ilman valittajan suostumusta julkaistu mainos päättyi pian muille mainosisältöä sisältäville verkkosivustoille. Se on edelleen julkaistuna lukuisilla verkkosivustoilla, ja siinä on maininta alkuperäisestä lähteestä.
- 2 Judecătoria Cluj-Napoca hyväksyi tämän kanteen ja velvoitti Russmedia Digital SRL:n maksamaan 7 000 euroa vahingonkorvausta henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui siitä, että kantajan oikeutta omaan kuvaan, kunniaan ja hyvään maineeseen sekä oikeutta yksityisyyteen oli loukattu, ja siitä, että hänen henkilötietojansa oli käsitelty virheellisesti.
- 3 Judecătoria Cluj-Napoca katsoi, että tämä julkaiseminen merkitsi vastapuolen yleisen tietosuoja-asetuksen mukaisten velvollisuuksien laiminlyöntiä ja että vastapuolen toimettomuus vahingoitti vakavasti valittajan yksityiselämää, mikä oli siviilikoodeksin (Codul Civil) 253 §:n nojalla lainvastaista.
- 4 Inform Media Press SRL:ää koskevat seikat eivät ole ennakkoratkaisupyyntöä kannalta merkityksellisiä.
- 5 Russmedia Digital SRL valitti tästä ratkaisusta Tribunalul Specializat Clujiin. Tämä tuomioistuin muutti valituksenalaista ratkaisua siten, että se hylkäsi perusteettomana X:n Russmedia Digital SRL:ää vastaan nostaman kanteen. Samalla X velvoitettiin maksamaan valittaja Russmedia Digital SRL:lle 4 550 leuta oikeudenkäyntikuluina.
- 6 Tribunalul Specializat Cluj katsoi, että mainos ei sisältänyt valituksen tehneeltä yhtiöltä peräisin olevia tietoja, koska se tarjosi ainoastaan säilytyspalvelun eikä vaikuttanut aktiivisesti mainoksen sisältöön. Lisäksi valituksen tehnyt yhtiö ryhtyi estämään sisältöä heti, kun se sai tietää, että kyseinen sisältö saattoi loukata X:n oikeuksia.
- 7 Näin ollen Tribunalul Specializat Cluj katsoi, että käsiteltävänä olevaan asiaan voidaan soveltaa lakia nro 365/2002 ja erityisesti sen 14 §:n 1 momentin b kohtaa,

jonka perusteella valituksen tehnyt yhtiö vapautetaan vastuusta henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui käyttäjien www.publi24.ro-verkkosivustolla julkaisemien mainosten sisällöstä. Lisäksi kyseinen tuomioistuin katsoi, että myös soveltamissääntöjen 11 §:n 1 momenttia voidaan soveltaa, joten valituksen tehneellä yhtiöllä ei ollut velvollisuutta tarkistaa siirtämiään tietoja.

- 8 X valitti tästä ratkaisusta Curtea de Apel Clujin (Clujin ylioikeus, Romania) ja vaati valituksensa hyväksymistä, Tribunalul Specializat Clujin tuomion kumoamista, Russmedia Digital SRL:n valituksen hylkäämistä perusteettomana sekä Judecătoria Cluj-Napocan tuomion pysyttämistä lainvoimaisena ja päteväenä.
- 9 Valittaja väitti, että Tribunalul Specializat Clujin ratkaisu oli lainvastainen, koska siinä oli tulkittu ja sovellettu väärin lain nro 365/2002 säännöksiä, ja että siviiliprosessikoodeksin (Codul de procedură civilă) 488 §:n 1 momentin 8 kohdassa säädetty kumoamisperuste oli sovellettavissa. Valittaja huomautti, että laki nro 365/2002 ei ole erityislaki suhteessa yleiseen tietosuoja-asetukseen, jota voidaan soveltaa sellaisenaan, eikä siinä säädetä poikkeavasta ja ensisijaisesta vastuusta suhteessa yleiseen tietosuoja-asetukseen. Näin ollen Tribunalul Specializat Clujin olisi pitänyt tutkia vastapuolen vastuuta myös yleisen tietosuoja-asetuksen näkökulmasta.
- 10 Valittajan mukaan Russmedia Digital SRL ei tarjonnut pelkkiä säilytys- tai hosting-palveluja, koska lakia nro 365/2002 ei voitu soveltaa siihen, vaan se toteutti myös hallinnointitehtävää, koska se puuttui sisältöön hyvän tiedonhallinnan varmistamiseksi. Se, että yhtiö ylläpitää palvelimella tiettyjä sovelluksia tietyssä järjestyksessä, tietyssä muodossa tai tietyssä ulkoasussa, jotka ovat saatavilla tietyssä käyttöliittymässä, jota yhtiö myös hallinnoi, tekee tästä yhtiöstä sisällöntarjoajan, koska se vaikuttaa aktiivisesti tallennettuihin tietoihin. Yhtiö on myös henkilötietojen rekisterinpitäjä, ja se on rikkonut yleisen tietosuoja-asetuksen säännöksiä käsittelemällä henkilötietoja näiden säännösten vastaisesti. Valittajan henkilötietoja on käytetty ilman hänen suostumustaan, koska kyseisellä verkkosivustolla kuka tahansa henkilö voi julkaista mitä tahansa tekstiä ja mitä tahansa sisältöä, myös toisten henkilöiden kuvia, varmistamatta tällaisten verkkosivuston kautta käsiteltyjen henkilötietojen suojaa, minkä vuoksi näitä tietoja on mahdotonta poistaa pysyvästi online-tilasta. Mainoksen poistaminen ei vapauta yhtiötä vastuusta, koska poistohetkellä viesti oli jo siirtynyt muille sivustoille. Sitä on jo levitetty laajalti, vahinko on jo tapahtunut ja sitä on mahdotonta korjata kokonaan.
- 11 Vastapuoli Russmedia Digital SRL vaati, että ylimääräinen muutoksenhaku hylätään perusteettomana, että valitusasiassa annettu ratkaisu oikeudenkäyntikuluineen pysytetään lainvoimaisena ja perusteltuna, koska tuomioistuimen ratkaisu on sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti perusteltu. Vastapuolen mukaan lain nro 365/2002 kaltainen erityinen poikkeusjärjestely on etusijalla yleiseen oikeusjärjestykseen nähden.

- 12 Curtea de Apel Cluj, joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, katsoi, että Tribunalul Specializat Cluj ei viitannut yleisen tietosuoja-asetuksen säännöksiin, vaikka sillä oli menettelyllinen velvollisuus tutkia niiden vaikutusta, ja valittaja vetosi niihin nimenomaisesti ja painokkaasti tilanteessa, jossa kyseisen tuomioistuimen oli tarkastettava kansallisen oikeuden, lain nro 365/2002 ja yleisen tietosuoja-asetuksen, joka on kansallisessa oikeusjärjestyksessä suoraan ja pakottavasti sovellettava säädös, välistä suhdetta.
- 13 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin hyväksyi valituksen, kumosi valituksenalaisen ratkaisun kokonaisuudessaan ja palautti asian uudelleen käsiteltäväksi.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tarkastelee useita unionin tuomioistuimen tuomioita tapauksissa, joissa kysymys ylläpitäjätyyppin ja tarjottujen palvelujen määrittelystä on tullut esiin niiden ylläpitäjän vastuun näkökulmasta.
- 15 Näin ollen yhdistetyissä asioissa C-236/08-C-238/08 unionin tuomioistuin katsoi, että indeksointipalvelun tarjoajaa internetissä ei voida pitää vastuullisena mainoksia julkaisevan henkilön pyynnöstä tallentamistaan tiedoista, paitsi jos tämä palvelun tarjoaja ei ole viipymättä poistanut näitä tietoja tai estänyt pääsyä niihin saatuaan tiedon mainittujen tietojen tai mainoksia julkaisevan henkilön toiminnan laittomasta luonteesta. Asiassa C-18/18 unionin tuomioistuin katsoi, että jäsenvaltion tuomioistuin ei voi yhtäältä asettaa hosting-palvelun tarjoajalle yleistä velvoitetta valvoa tallentamia tietoja eikä toisaalta velvoittaa sitä tutkimaan aktiivisesti laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita. Asiassa C-460/20 unionin tuomioistuin käsiteli kysymystä sellaisten tietojen todenperäisyydestä ja tarkkuudesta, jotka ovat saatavilla online-hakukoneiden avulla. Sovellettaessa rekisteröidyn ”oikeutta tulla unohdetuksi” hakukoneen ylläpitäjä on siis velvollinen poistamaan hakutulosten luetteloon merkitystä sisällöstä löytyvät tiedot, jos hakutulosten luettelosta poistamista pyytävä henkilö osoittaa, että kyseiset tiedot ovat ilmeisen virheellisiä. Asiassa C-401/19 unionin tuomioistuin totesi verkkosisällönjakoalustojen osalta, että jotta voitaisiin välttää se, että palveluntarjoajien katsottaisiin olevan vastuussa silloin, kun käyttäjät lataavat niiden alustoille laittomia sisältöjä, joille näillä tarjoajilla ei ole lupaa oikeudenhaltijoilta, kyseisten palveluntarjoajien on osoitettava, että ne täyttävät kaikki direktiivin 2019/790 17 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt vapautusedellytykset. Direktiivin 2000/31 17 artiklan soveltaminen ei johda minkäänlaiseen yleiseen seurantavelvollisuuteen, mutta direktiivin 2019/790 17 artiklan 8 kohdassa asetetaan lisätae verkkopalvelujen käyttäjien sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden kunnioittamiseksi. Näiden palvelujen tarjoajilla ei voi olla velvollisuutta estää sellaisten sisältöjen lataamista ja saattamista yleisön saataville, joiden laittomiksi toteaminen edellyttäisi sisällön itsenäistä arviointia oikeudenhaltijoiden toimittamien tietojen kannalta. Asiassa C-291/13 unionin

tuomioistuin totesi, että direktiivin 2000/31 12–14 artiklassa luetellut yksityisoikeudellisen vastuun rajoitukset eivät koske sellaisen lehdenkustannustoimintaa harjoittavan yhtiön tapausta, jolla on internetverkkosivusto, jolla julkaistaan sanomalehden sähköinen versio, ja joka lisäksi saa korvauksensa kyseisellä sivustolla näkyvien mainosten tuottamista tuloista, jos kyseinen yhtiö tuntee julkaistut tiedot ja valvoo niitä. Asiassa C-521/17 unionin tuomioistuin katsoi, että direktiivin 2000/31 12–14 artiklaa on tulkittava siten, että niissä säädettyjä vastuunrajoituksia sovelletaan palvelun tarjoajaan, jonka tarjoama palvelu muodostuu IP-osoitteiden vuokraamisesta ja rekisteröimisestä, mikä mahdollistaa verkkotunnusten anonyymien käytön, edellyttäen, että kyseinen palvelu kuuluu johonkin näissä artikloissa mainittujen palvelujen luokkaan ja täyttää kaikki sen mukaiset edellytykset siten, että tällaisen palvelun tarjoajan toiminta on luonteeltaan puhtaasti teknistä, automaattista ja passiivista ja että palvelun tarjoaja ei näin ollen tunne asiakkaidensa siirtämiä tai tallentamia tietoja eikä valvo niitä ja ettei palvelun tarjoajalla ole aktiivista roolia, jonka ansiosta sen asiakkaat voisivat optimoida myyntitoimintaansa internetissä. Asiassa C-324/09 unionin tuomioistuin katsoi, että direktiivin 2000/31/EY 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan sähköisen markkinapaikan ylläpitäjään, kun sillä ei ole ollut aktiivista roolia, jonka vuoksi se tuntisi tallennetut tiedot tai valvoisi niitä. Kyseisellä ylläpitäjällä on tällainen rooli, kun se antaa apua, joka muodostuu muun muassa asianomaisten myyntitarjousten esityksen optimoinnista tai niiden edistämisestä. Ylläpitäjä ei kuitenkaan voi vedota tässä säännöksessä tarkoitettuun vastuusta vapauttamiseen, jos sillä oli tiedossaan tosiasioita tai olosuhteita, joiden perusteella huolellisen talouden toimijan olisi pitänyt todeta asianomaisten myyntitarjousten laittomuus, ja jos se ei niistä tietoisena toiminut viipymättä direktiivin 2000/31 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

- 16 Curtea de Apel Cluj viittaa myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioon asiassa Delfi A.S. v. Viro, jossa kaupallista verkkouutisportaalia ylläpitävä kantajayritys todettiin kansallisissa tuomioistuimissa vastuulliseksi lukijoidensa kirjoittamista loukkaavista kommentteista, jotka koskivat erästä laivayhtiötä käsittelevää uutisartikkelia. Kantajayritys poisti loukkaavat kommentit laivayhtiön asianajajien pyynnöstä mutta vasta noin kuuden viikon kuluttua julkaisemisesta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoi, että kansallisen tuomioistuimen päätös ei rikkonut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 10 artiklaa (Sananvapaus), koska kun kolmansien osapuolten käyttäjien kommentit sisältävät vihapuhetta ja suoraa uhkailua yksilöiden fyysistä koskemattomuutta kohtaan, muiden ja koko yhteiskunnan oikeudet ja edut voivat oikeuttaa sopimusvaltiot pitämään internet-uutisportaaleja vastuullisina, jos ne eivät ryhdy toimenpiteisiin ilmeisen laittomien kommenttien poistamiseksi välittömästi.
- 17 Tarkastellussa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä viitataan ainoastaan verkkosivustolla julkaistuihin tarjouksiin, joiden lainvastaisuus ilmenee tarkasteltaessa niitä tosiseikkoja ja olosuhteita, jotka on nimenomaisesti ilmoitettu ylläpitäjälle mainoksen julkaisemisen jälkeen, mutta siinä ei tutkita käsiteltävänä

olevassa asiassa esitettyä olettamusta, jonka erityisluonne johtuu siitä, että tuntemattoman käyttäjän lähettämän mainoksen sisältö oli yksiselitteisesti lainvastainen ja asianomaiselle henkilölle erittäin vahingollinen. Tämä lainvastaisuus oli ilmeinen, koska asianomaisen henkilön väitetysti tarjoamat palvelut vaikuttivat jo luonteensa vuoksi vakavasti hänen oikeuteensa omaan kuvaan. Lisäksi seksipalvelut, joita lähetetyssä ilmoituksessa väitettiin tarjottavan, saattoivat liittyä rikoslaisissa (Codul penal) kriminalisoiuihin vakaviin rikoksiin, kuten paritukseen (rikoslain 213 §) ja ihmiskauppaan (rikoslain 210 §).

- 18 Russmedia Digital SRL:n hallinnoiman verkkoalustan käyttöehtojen mukaan se ei ole pelkkä passiivinen tietojen käyttäjä (välittäjänä toimiva palveluntarjoaja), sillä vaikka se ei vaadi omistusoikeutta tarjottuun tai julkaistuun, ladattuun tai toimitettuun aineistoon, sillä on kuitenkin oikeus käyttää aineistoa, mukaan lukien oikeus kopioida, jaella, siirtää, julkaista, jäljentää, muokata, kääntää, luovuttaa yhteistyökumppaneille ja poistaa milloin tahansa aineistoa, myös ilman perusteluja.
- 19 Curtea de Apel Cluj ratkaisee asian toisessa oikeusasteessa, ja sen antama ratkaisu on lopullinen.